

Goigs en lloança i glòria de Sant Joan Esplendent

honorat en remota plasmació d'estàtua a la façana principal del temple de Santa Maria del Mar, a la ciutat de Barcelona, cap del seu Arquebisbat.

*En ermot i en eixorquia
el cor sàpiga florir.
Ple de seny i primacia
llevi fruits en solc diví.*

Clam que munta vers l'altura,
pur en ales de beutat,
llarg proclami la ventura
de bonesa i veritat.
Ecos alci nit i dia
millorant l'humà destí.
Ple de seny...

Una imatge facilitada
al devot sempre un enllà.
Sigui gran, sigui petita,
tosca o tènue... ella ho fa.
Ella fa que poesia
lliuri almenys un lleu bocí.
Ple de seny...

Car tan sols mirar la imatge
com un soli de l'ignot
és sentir que ve un missatge
transcendent que es posa en tot.
Posa un flam que amb valentia
incitable es fa sentir.
Ple de seny...

Aquest flam un diorama
il·lumina engrescador,
i transforma el panorama
tal com fou a l'avior.
És fidel a qui tenia,
i té encara, dolç glatir.
Ple de seny..

Dolç glatir per la memòria
d'efemèrides d'antany,
pols secreta, magna història
connotada al carrerany
que segueix fent com d'estria
d'una pàtria en camí.
Ple de seny...

Al portal del temple encara,
tornaveu de l'ona absent,
de perfil i no de cara
prega un Sant a tall d'oient,
orador investit que un dia
com tribú es va fer sentir.
Ple de seny...

Ara sent i ensems auscultat
bo i atònit la remor
d'una onada que resulta
que pervé de l'antigor,
mar fecund, albergueria
de l'albatros i el dofí.
Ple de seny...

Sant escolta l'aspra fressa.
I el soroll, oh Sant Joan,
ve tan nítid que amb disfressa
no és possible de bergant
aplicar-lo a sintonia
que no fos d'eco marí.
Ple de seny...

És un bruit de calamarsa
que s'esquitlla pel subsòl,
mig supòsit, mitja farsa
de madrepòria i cargol,
món que quasi icnologia
cerca en lluç i marsuí.
Ple de seny...

Aquest món aquàtic crida
contra el vil, eixorc i fals
pernabatre de la vida
i amb les àncores i els pals
i les veles brau amplia
d'una esquadra immens confi.
Ple de seny...

*Venci el cor dura apatia,
venci engany i esplai mesquí.
Ple de seny i primacia
llevi fruits en solc diví.*

Lletra de Josep Esplugas - Música d'Enric Prats - Dibuix de Jeroni Giralt

RES COBLA

En ermot i en ei-xor-qui - a el cor sà-pi-ga flo-rir. Ple de seny i pri-ma-ci - a lle-vi fruits en solc di - ví.

COBLES

Clam que mun-ta vers l'al-tu-ra, pur en a-les de beu- tat, llarg pro-olami la ven- tu-ra de bo - nesa i ve-ri - tat.

a la TORNADA

Ecos al-ci nit i di - a mi-llo - rant l'hu- mà des - tí.

P R E G U E M

Us supliquem, Senyor Déu, que concediu a tots els vostres servents una bona salut espiritual i corporal, i per la intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, prop vostre, al cel, allibereu-nos de les tribulacions de la vida present i feu-nos gaudir de la joia eterna. Per Crist, Senyor nostre. - R̄ Amén.

Amb llicència eclesiàstica